KURAN'DA TEKRARLARIN HİKMETİ (4)

(...dünden devam)

3) İsrâîloğullarını kurtarmak üzere Firavun'a gönderilen Hz. Mûsâ, ondan şiddetli muhalefet görmüş, İsrâîloğulları Firavun'ın çeşitli baskılarına, işkencelerine maruz kalmıştı. Hz. Muhammed (s.a.v.) de Kureyş kabîlesinden ve onların güdümündeki Araplardan şiddetli muhalefet görüyordu. Hattâ Mekke döneminin sonuna doğru Kureyş, tıpkı Mûsâ'yı ve kavmini yakalamak üzere ordusuyla onun ardına düşen Firavun ve adam-ları gibi toplanıp Hz. Muhammed'i ortadan kaldırmağa karar vermişti. İşte Mûsâ ve Firavun kıssasının çeşitli vesilelerle, çeşitli kesitlerinden anlatılması, bu baskıları yapanların bir gün Firavun gibi helâk olacaklarını vurgulamak, onların bas-kılarına maruz kalanlara da moral verip sabır ve dayanma güçlerini artırmak amacına yöneliktir.

4) Arapların zenginleri de Âd ve Semûd kavimleri gibi Mekke kayalıkları üzerine taş evler yapıyor, rahat yaşıyor, mal ve çocuklarına güveniyor, yoksulları eziyor, köleleri bir eşya gibi kabul ediyorlardı.

5) Araplar da İbrâhîm kavmi gibi putlara tapıyor, meleklerin, cinlerin veya insanların sembolleri olarak yapılmış olan heykellerden meded umuyor ve onların Tanrı olamayacağını söyleyen Hz. Muhammed'in vücudunu ortadan kaldırmağa çalışıyordu.

6) Araplar arasında da Lût kavminde olduğu gibi oğlancılık iptilâsı vardı. Hattâ Nisâ: 98/15'nci âyette fâillerine ceza belirlendiğine göre kadınlar arası eşcinsellik (sihâka) de vardı.

7) Yine Arap tâcirleri de Şu'ayb kavmi gibi eksik ölçüp eksik tartmak suretiyle kalpazanlık

yaparlardı.

İşte Kur’ân’da onların bu kötü huyları, kendilerine bir başka peygamber kavminin davranışı olarak canlandırılmakta ve öteki kavimlerin mahvına sebebolan bu kötü huyların, bir gün kendilerinin de mahvına sebebolacağı anlatılarak bu davranışlarından vazgeçmeleri öğütlenmektedir.

8) Bu kıssaların anlatımındaki amaçlardan biri de Hz. Muhammed (s.a.v.)in, bir türedi olmadığını, yeni bir şey icadetmeyip kendisinden önceki peygamber
lerin misyonunu sürdürmek olduğunu belirtmektir:
“
De ki: ‘Ben türedi bir elçi değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sadece bana vahyedilene uyuyorum ve ben apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim.”
(Ahkāf: 66/9),
“O size, dînden Nûh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrâhîm
'e, Mûsâ
'ya ve Îsâ
'ya tavsiye ettiğimizi şerî‘at
(hukuk düzeni)
yaptı. Şöyle ki: Dîni doğru tutun ve onda ayrılığa
düşmeyin. Fakat kendilerini çağırdığın
(bu)
esas, Allah'a ortak koşanlara a
ğır geldi. Allah dilediğini kendisine seçer ve iyi niyetle yöneleni kendisine iletir.”
(Şûrâ: 62/13)
âyetlerinde bu gerçek açıklanmıştır.

(devamı yarın..)